

МІЖНАРОДНІ МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНІ
НАУКОВІ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

www.economy-confer.com.ua

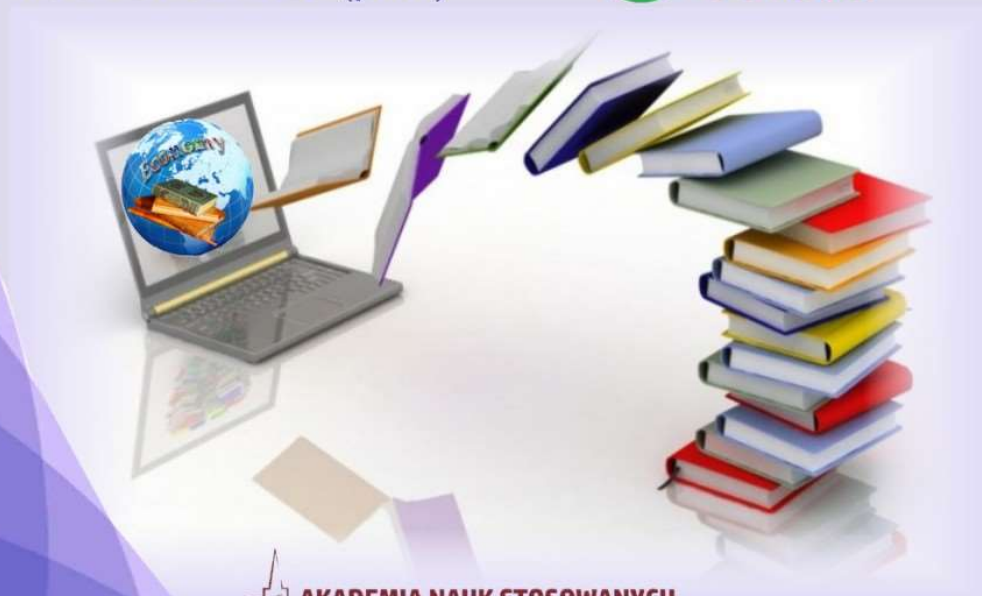
Світ наукових досліджень

Збірник наукових
публікацій міжнародної
мультидисциплінарної наукової
інтернет-конференції

Випуск 23

24-25 жовтня 2023 р.

ISSN 2786-6823 (print)

AKADEMIA NAUK STOSOWANYCH
WYŻSZA SZKOŁA ZARZĄDZANIA I ADMINISTRACJI
W OPOLU

Тернопіль, Україна – Ополе, Польща
2023

Психологічні науки

- Nataliia Petrivna Panchuk, Sofiia Olehivna Panchuk*
**COMPETENCE APPROACH IN THE FORMATION OF
THE FUTURE SPECIALIST'S PERSONALITY IN
A HIGHER EDUCATION INSTITUTION.....118**
- Давиденко Христина Сергіївна, Прядко Наталія Олександрівна*
**СОЦІАЛЬНА ТРИВОЖНІСТЬ ЯК ЧИННИК УСПІШНОСТІ
У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ.....119**
- Доскач Світлана Сильверстівна, Лубик Дмитро Іванович*
**ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ
КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК
У СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ.....121**
- Костенко Ярослава Іванівна, Мирошник Олена Георгіївна*
**ОСНОВНІ НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ
АГРЕСИВНОСТІ У ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....124**
- Мельник Марина Володимирівна, Гончарова Наталія Олексіївна*
**СПЕЦИФІКА СТАНОВЛЕННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ
У МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....126**
- Охріменко Анастасія Євгеніївна, Клевака Леся Петрівна*
СУТНІСТЬ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ.....129
- Шевчук Вікторія Валентинівна, Іщенко Володимир Іванович*
**СПЕЦИФІКА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ У ДІТЕЙ
З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....131**

Юридичні науки

- Єренко Олена Костянтинівна, Єренко Дмитро Віталійович*
**РОЛЬ КЕРІВНИКА ПРИ ЗВІЛЬНЕННІ ФАРМАЦЕВТА
ПІД ЧАС ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ В УКРАЇНІ.....134**

Список літератури:

1. Калюжна Є. М., Швергіна М. В. Вплив самооцінки на успішність у молодшому шкільному віці. *Молодий вчений*. 2016. № 32. С. 559-563.
2. Камінська О. В. Детермінанти виникнення низької самооцінки в молодшому шкільному віці. *Теорія і практика сучасної психології*. 2020. №1. С. 34-38.
3. Чайкіна С. В. Особливості формування самооцінки молодших школярів. *Теоретичні і прикладні проблеми психології*. 2013. №2. С. 223-230.

СУТНІСТЬ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Охріменко Анастасія Євгеніївна

*магістрант, Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

Клевака Леся Петрівна

*кандидат педагогічних наук,
доцент, Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

Інтернет-адреса публікації на сайті:

<http://www.economy-confer.com.ua/full-article/4916/>

Емоційний інтелект є вирішальним елементом успіху як в особистому, так і в професійному контексті. Це стосується здатності розпізнавати власні емоції та керувати ними, а також емоції інших. Розвинений емоційний інтелект відіграє важливу роль у покращенні стосунків людини із навколишнім світом та з самим собою, допомагає у навчанні та сприяє конкурентоспроможності в роботі.

Емоційний інтелект – це концепція, яка останнім часом привернула значну увагу. Це визначається як здатність розпізнавати, розуміти та керувати власними емоціями, а також емоціями інших людей. Емоційний інтелект відіграє життєво важливу роль в особистому та професійному житті. В особистих умовах це допомагає людям підтримувати здорові стосунки з родиною та друзями. У професійному середовищі лідерам важливо керувати своїми емоціями та ефективно спілкуватися з членами команди.

Для розуміння поняття емоційного інтелекту перш за все варто розглянути терміни «емоції» і «інтелект».

Емоції являють собою відображення мозком людини якоїсь актуальної потреби та ймовірності (або можливості) її задоволення. Вони проявляються в переживанні ставлення людини до подразників, що її оточують, та її внутрішнього стану [6, с. 21].

Основними підходами до тлумачення терміну «інтелект» є наступні:

– феноменологічний: особлива форма змісту свідомості, охоплює сферу розумових здібностей людини [2, с. 33];

– генетичний: результат адаптації до навколишнього середовища; здатність раціонально мислити, розумно діяти та добре справлятися з життєвими обставинами [7, с. 13];

– процесуально-діяльнісний: особлива форма людської діяльності, що має процесуальний характер [3, с. 11];

– освітній: результат цілеспрямованого навчання, ступінь здатності людини розв'язувати проблеми та завдання відповідної складності [8, с. 15];

– інформаційний: сукупність елементарних детермінованих нейрофізіологічними механізмами процесів обробки інформації [1, с. 111] та інші.

Сьогодні більшість психологів дотримується генетичного та освітнього підходу до розуміння інтелекту. Так, наприклад Р. Бар-Он поєднав ці два підходи до тлумачення інтелекту в своєму визначенні емоційного інтелекту, трактуючи його як усі «некогнітивні здібності, знання й компетентність, що дають людині можливість успішно справлятися з різними життєвими ситуаціями» [9, с. 12].

Вперше ж термін «емоційний інтелект» був запроваджений у 1989 році П. Селові та Дж. Меєром, які трактували його як «комплекс індивідуальних здатностей чи рис, які відповідають за те, наскільки вплив емоційних явищ виявиться конструктивним чи деструктивним для поведінки людини» [10, с. 186].

Широкої популярності емоційний інтелект набув у 1995 році завдяки дослідженням Д. Гоулмана, який продемонстрував важливість уміння людини контролювати свої почуття, розуміти не тільки власні емоції, а й емоції інших людей, доказав вплив інтелекту на успішність людини. Він визначив емоційний інтелект як «здатність людини усвідомлювати свої емоції та емоції інших, щоб добре керувати ними наодинці із самим собою та в процесі взаємодії з іншими людьми» [4, с. 32].

Сучасні визначення поняття емоційного інтелекту дуже схожі на трактовку Д. Гоулмана. Наприклад, Ю. Приходько тлумачить його як «здатність розуміти відносини особистості, репрезентовані в емоціях, і управляти емоційною сферою на основі інтелектуального аналізу і синтезу» [5, с. 62].

Таким чином, можна зробити висновок, що визначення емоційного інтелекту Д. Гоулмана є найбільш досконалим.

Список літератури:

1. Айзенк Г. Ю. Інтелект: новий погляд. *Запитання психології*. 1995. № 1. С. 111-131.
2. Антонова О. Є. До проблеми співвідношення інтелекту та креативності у структурі обдарованості. *Креативна педагогіка*. 2017. № 12. С. 33-40.
3. Брушлінський А. В. Комплексне вивчення людини. *Вісник РДНФ*. 1996. № 3. С. 11-14.
4. Гоулман Д. Емоційний інтелект / пер з англ. С.-Л. Гумецької. Харків : Віват, 2020. 512 с.

5. Приходько Ю. О., Юрченко В. І. Психологічний словник-довідник : навчальний посібник. Київ : Каравела, 2020. 418 с.
6. Саржевський С. Н. Психологія та патологія емоцій, волі, уваги : навчально-методичний посібник. Запоріжжя, 2017. 72 с.
7. Стрельников В. Ю., Методики оцінювання інтелекту та критерії творчої особистості. Київ : Редакції загальнопедагогічних газет, 2003. 128 с.
8. Яковенко О. В. Інтелект та мислення. Психологічний практикум : методичний посібник. Київ : ТОВ «НВП ІНТЕРСЕРВІС», 2017. 48 с.
9. Bar-On R. Emotional Quotient Inventory (EQ-i) : Technical Manual. Toronto : Multi-Health Systems, 1997. 232 p.
10. Salovey P., Mayer J. D. Emotional intelligence. *Imagination, cognition, and personality*. 1989. № 3. P. 185-211.

СПЕЦИФІКА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ У ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ

Шевчук Вікторія Валентинівна

*кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології та педагогіки, Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
ORCID: 0000-0001-7101-7617*

Ищенко Володимир Іванович

*кандидат педагогічних наук, доцент кафедри психології та педагогіки, Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
ORCID: 0000-0003-3513-2110*

Інтернет-адреса публікації на сайті:

<http://www.economy-confer.com.ua/full-article/4932/>

Занурення у творчість дозволяє розкрити власний потенціал, розширити уявлення та панорамність мислення, приймати нестандартні та оригінальні рішення.

Питання організації навчання та виховання дітей з особливими освітніми потребами розкрили у своїх дослідженнях такі вчені, як В. Засенко, Д. Депплер, Т. Дмитрієва, А. Колупаєва, Т. Лорман, Н. Назарова, Н. Семаго, М. Семаго, Д. Харві, А. Хіля, Н. Шматко, О. Ярська-Смирнова та ін. Важливого значення процесу розвитку творчих здібностей надавали у своїх працях Н. Кічук, С. Сисоєва, К. Хоруженко, С. Уфімцева. Використання театралізованої діяльності, як засобу розвитку творчих здібностей дітей, досліджували І. Барановська, О. Деркач, Н. Муляр, Н. Сорокіна, Л. Стрелкова, О. Олійник, Л. Макаренко, Н. Луцак. Питання розвитку творчих здібностей дітей з